

Μαθητικός Διαγωνισμός Ποίησης, Διηγήματος και Αφηγήματος

Η Επιτροπή Βιβλιοθήκης του Σχολείου αποφάσισε την προκήρυξη του **Μαθητικού Διαγωνισμού Ποίησης, Διηγήματος και Αφηγήματος, με θέμα την αγάπη και τον έρωτα**. Η αγάπη και ο έρωτας στα χρόνια του κορωνοϊού δοκιμάζονται στα μαρμαρένια αλώνια... Ποιος θα 'ναι νικητής; Η αγάπη και ο έρωτας πάντοτε δοκιμάζονται και πάντοτε αμφισβητούνται για να αποδείξουν ότι είναι δύο στοιχεία αλληλένδετα που πάντοτε βγαίνουν νικητές.

Τα βραβεία

1^ο Βραβείο Ποίησης

Νικολάου Αντριάνα, Β31

Το γεράκι...

[Μια ανοιξιιάτικη μέρα, το κορίτσι ετοίμασε πρωινό με ό,τι είχε απομείνει στο ψυγείο της. Άνοιξε την τηλεόραση και πέτυχε μια από τις επαναλήψεις της αγαπημένης της σειράς. Ένα πουλί μπαίνει από την μπαλκονόπορτα μέσα στο σπίτι. Το κορίτσι αγνοεί το πουλί. Το πουλί αρχικά να κελαηδά. Τότε το κορίτσι μιλά στο πουλί:]

Μπορώ να σ' αναγνωρίσω.

Ακόμη ακούω το νανούρισμά σου.

Τραγούδησέ μου. Σ' εκλιπαρώ.

Μη φύγεις από κοντά μου.

Κοίτα τι τρώω... Κοίτα πως ζω...

Θα σε προσέχω μια ζωή, εγώ, ο άγγελός σου.

Σ' έχω ανάγκη. Προσπαθώ να γεμίσω το σπίτι με εικόνες από 'σένα.

Γιατί είναι τόσο άδειο;

Μη φύγεις από κοντά μου.

Ο ήλιος κάνει να φαίνονται χρυσά τα μαλλιά μου.

Όταν λάμπει ο ήλιος, φεύγει το σκοτάδι που κρυμμένο έχω μέσα μου.

Κρύβεται το κενό μπροστά στο φως που με διαπερνά.

Πόσο θα 'θελα να μη φοβάμαι.

Να μη φοβηθώ να έρθω μαζί σου.

Να αφεθώ εκεί που όλα ανθίζουν.

Να σου πω όλα τα όνειρα που είχα σαν παιδί.

Τότε, μόνο τότε μπορούσα να τρέχω χωρίς να θέλω να ξεφύγω απ' τον κόσμο.

Έναν κόσμο που κανείς δεν μου φανέρωσε την κακία του.

Γιατί δεν σκόνταψα στην αγάπη σου;

Κάθε μέρα συναντώ έναν κόσμο σκοτεινό.

Έναν κόσμο γεμάτο πόνο.

Βλέπω παιδιά χαμένα σε καπνούς, σκυμμένα πρόσωπα περνούν από μπροστά μου.

Άνθρωποι που το συμφέρον έκαναν σκοπό, που συντροφιά τους έχουν το ψέμα.

Άνθρωποι που έμαθαν να σωπαίνουν, να συμβιβάζονται με το λιγοστό.

Καμιά φωνή δεν ξεχωρίζει.

Γιατί δεν με άκουσες ποτέ;

Μαμά.

Πού ήσουν, μαμά;

Γιατί έφυγες μακριά;

Μου 'χες πει ότι θα γινόσουν ένα πανέμορφο πουλί.

Γιατί έγινες γεράκι, μαμά;

2^ο Βραβείο Ποίησης

Ιωάννου Χρύση Αντωνία, Β11

Αιωνόβια Αγάπη

Αγάπη...

μια λέξη,

πέντε γράμματα,

χ ι λ ι ά δ ε ς συναισθήματα,

χ ι λ ι ά δ ε ς αναμνήσεις

δοσμένα ψυχή και σώματι.

Ένα και ένα

κάνουν ένα στην αγάπη,

τίποτα περισσότερο,

τίποτα λιγότερο.

Αγάπη είναι...

να νοιάζεσαι,

να σκέφτεσαι,

να μοιράζεσαι,

σαν ένα α ι ω ν ό β ι ο δέντρο

που παραμένει πάντοτε εκεί

ό,τι και αν συμβεί.

Αγάπη είναι ένας καθρέφτης που δεν ραγί-

ζει

Και αν ραγίσει δεν ήταν αληθινή.

Είναι το να χορεύεις μέσα στο σκοτάδι,
μέσα στη βροχή,
με ρυθμό και μουσική,
ακόμη και αν ο κόσμος γύρω σου γκρεμί-
ζεται.

Αγάπη είναι η Ιθάκη,
είναι το ταξίδι,
ο προορισμός της ζωής σου,
της ζωής μου,
της ζωής ΜΑΣ.

Αγάπη είναι το παν,
το φως του μυαλού σου και της καρδιάς σου,
άφησε το βέλος του Θεού Έρωτα,
να σε χτυπήσει
Και ζήσε το ταξίδι...

Έπαινος

Ανδρέου Αντριάνα, Β61

Άκαρδη

Πληθώρα συναισθημάτων στο αποψινό τραπέζι,
φάνηκαν ολοκάθαρα όλα όσα είχα κρυμμένα βαθιά μέσα μου,
καθώς τα έβαλα στο πιάτο σου.
Διέλυσά τον εαυτό μου για να σου ταΐσω την καρδιά μου,
τη γεύτηκες με έκφραση πίκρας και αηδίας,
φαίνεται πως δεν σου άρεσε η γεύση της αγάπης μου για σένα.